

ubsatte for at ødelægges, at man vil forbyde disse stærke bundslæbende Baad, thi naar de anvendes, tør disse mindre Fiskere maasse ikke engang udsætte deres Redstaber. Det er for at værne de mindre Fiskere i den uforstyrrede Udøvelse af deres Fiskeri, at man har troet, at disse Baad, som en Gang for alle ikke høre hjemme paa lavere Vand, men ude i dybt Vand, skulde forbydes. At de ere almindelig anerkjendte for at være i flere Retninger skadelige Redstaber, vil ikke kunne modsiges; det fremgaar af forskjellige Oplysninger, som foreligger ogsaa for Thinget, naar det vil undersøge Sagen. — Man har dernæst for strengt bedømt det andet Forbud, nemlig det absolute Forbud mod Brugen af Nalebaad i Fjorde, men dette Forbud er egentlig talt fremkommet, fordi man havde en Opfattelse af, at det var almindelig erkjendt, at disse Baad vare i høj Grad skadelige for Fiskebestanden. Der har været fremsat forskellige Meninger om, paa hvilken Maade man kunde raade Bod derpaa, og man er ogsaa kommen dertil, at man erkjendte, at Noget kunde opnaas, naar man lukkede Fjordene for den derom boende Befolkning. Jeg ser ikke, at man opnaar noget Bessentligt derved; kan være, at hidtil ere Nalebaadene paa Fjordene og de snevrere Blande væsentlig brugte af fremmede Fiskere, men de Fiskere, som bo omkring disse Fjorde, komme senere Tid efter anden til at bruge dem og ville være med dertil, og hvis de fremmede Fiskere blive forhindrede fra at komme derved, kan der ikke være nogen Tvivl om, at Brugen af disse mere lønnende Redstaber vil tage til paa Fjordene til betænkelig Stade for Fiskene. Men ærede Medlemmer, som — og jeg vil sige med god Grund — saa stærkt søge at værne om den uformuende Fiskebefolknings Ret og forlange Beskyttelse for dens lille Fiskeri, ville ogsaa se, at det af Regeringen fremsatte Forslag er i høj Grad i den lille Fiskebefolknings Interesse. Jeg tror ikke, det kan nytte den lille Befolkning stort, enten dens Redstaber blive forstyrrede af Folk, der høre hjemme indenfor eller udenfor Fjordene; Resultatet bliver det Samme; men en Bestemmelse om, at man slet ikke maa bruge disse Baad, er i høj Grad sikkrende for dem; de kunne da bruge deres mindre fuldkomne Redstaber og maasse ud af deres Fiskeri bringe et Udbytte, der kan være ret anseeligt og efter Omstændighederne kan være godt, naar man tager Hensyn til Fiskebestanden i Fjordene. Hvis man imidlertid mener, at det vilde være for haardt, da disse Redstaber nu engang ere komne i Brug paa forskellige Steder i vore Fjorde og mindre Blande, nu paa eengang at forbyde Brugen deraf. — Befolkningen har været vant dertil, har anskaffet sig dem, et saadant Forbud vilde være Indgreb i deres tilvante Nærings-

vei —, da vil jeg for mit Vedkommende mene, at man med Forbeholdelse af Hovedreglen kunde gennem Vedtægterne træffe Undtagelser for de Steder, hvor man maatte anse det for hensigtsmæssigt efter Omstændighederne eller gjørligt overfor det Hensyn at bevare Fiskene nogenlunde for Befolkningen; men selve Forbudet mod at bruge disse Redstaber i Fjorde og Indvande anser jeg idetmindste foreløbig for at være hensigtsmæssigt, og det ikke blot af Hensyn til Bevarelsen af Fiskebestanden, men ogsaa af Hensyn til de Folk, som arbeide med mindre Redstaber. — Der er gjort forskellige Indvendinger mod Lovbestemmelserne mere i Almindelighed. Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgfreds rettede et mere almindeligt Angreb mod Lovforslagets hele Grundprincip, og, som jeg bemærkede før, jeg kan ikke tro Andet, end at det ærede Medlem holder til den Mening, at en Fiskerilov er skadelig og overflødig. Det ærede Medlem ansøgte Et, som jeg dog tror at maatte gjøre opmærksom paa, ikke er rigtigt. Han sagde, at Lovforslagets § 11 forhindrer Brugen af ethvert Redskab, som er bedre end dem, vi nu have. Det er en ren Misforstaaelse eller en Feilsløsning. § 11 giver Indenrigsministeren Ret til ad interim at forbyde Brugen af saadanne Redstaber, som efter Klager fra den paagældende Fiskerbefolkning virkelig blive ansete for skadelige efter de Oplysninger, som kan indhentes derom. Hvis der kommer Klager over, at man har benyttet et nyt Redskab, som ikke er omtalt i denne Lov, hvis der kommer en saadan Klage fra Fiskerbefolkningen eller fra Andre, og Regeringen efter de Oplysninger, som den kan indhente, erkjender, at et saadant nyt Redskab i Virkeligheden er skadeligt, kan den midlertidig forbyde Brugen deraf; men et Lovforslag derom skal saasnart som mulig fremsættes for Rigsdagen til Sagens Afgjørelse. Det er noget Andet end, at det paa Forhaand skulde være forbudt at bruge ethvert nyt Redskab, som maatte anses for bedre end hidtil; en saadan Urimelighed forekommer slet ikke. Et brændende Spørgsmaal er jo ogsaa Forstaaelsen af D. L. 5—10—42; det er et Spørgsmaal, som allerede for fem Aar siden har været Ojenstand for en ikke ringe Omtale her. Jeg tror, at dette Lovsted er blevet forstaaet og fortolket paa forskjellig Maade. Meningen har jo ikke været den, at man ved „det menige Folk“ forstaaar enhver lille Fiskerbefolkning, som naturligvis kunde have sin Fordel af at udvide sit Fiskeri til andre Steder; men det skal jeg ikke indlade mig paa. Saaledes som Forholdet er, har man efter min Mening i § 3 kun tilsigtet at fastslaa det, som for Diebliffet er gjældende Ret her i Landet. Ønsker man, at der skal tages Sikkerhed for, at der ikke gives